

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 4 czerwca 2023 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego umorzyła postępowanie dyscyplinarne prowadzone w sprawie radcy D. J. polegającego na naruszeniu art. 6, art. 8, art. 12 ust. 1 oraz art. 46 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego oraz § 3 ust.1 Regulaminu wykonywania zawodu radcy prawnego w zw. z art. 64 ust 1 ustawy z dnia 06 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U.2022.1166 tj.), w ten sposób, że przyjmując (...) W. w dniu 10 września 2021 r. sprawę o rozwód z powództwa skarżącej, nie zachował należytej staranności w wykonywaniu czynności zawodowych oraz prowadził sprawę nierzetelnie, z pominięciem zasad etyki zawodowej, dobrych obyczajów, niesumiennie, nie zważając na dobro klientki, poprzez:

1)

brak zawarcia ze skarżącą pisemnej umowy o obsługę prawną,

2)

pobranie wynagrodzenia w kwocie 7.000,00 zł., na co skarżąca nie otrzymała pokwitowania,

3)

brak zwrotu części wynagrodzenia pomimo wypowiedzenia przez skarżącą ustnej umowy, które związane było z utratą zaufania do pełnomocnika, na skutek braku jego starannego działania,

4)

braku zwrotu dokumentów sprawy skarżącej pomimo wypowiedzenia przez nią obwinionemu pełnomocnictwa

Postanowienie zostało wydane po przeprowadzeniu dochodzenia wszczętego ze skargi O. K. z dnia 22 stycznia 2022 r., która zarzuciła, iż radca prawny działając jako jej pełnomocnik popełnić miał delikt dyscyplinarny polegający na sprzecznym z zasadami etyki i rażąco niedbałym wykonywaniu obowiązków zawodowych poprzez: brak zawarcia ze skarżącą pisemnej umowy o obsługę prawną, pobranie wynagrodzenia w kwocie 7000,00 zł brutto, którego uiszczenie w dwóch ratach (10 i 22.09.2021 r.) nie zostało potwierdzone żadnym pokwitowaniem, ponadto na skutek braku starannego działania pełnomocnika, a tym samym utraty do niego zaufania, skarżąca wypowiedziała pełnomocnictwo do prowadzenia swojej sprawy i zażądała zwrotu części poniesionych na honorarium kosztów, czego nie udało jej się uzyskać. Skarżąca zarzuciła nierzetelne prowadzenie czynności przez swojego pełnomocnika skutkujące niedbałym przygotowaniem projektu pozwu, korzystanie z przesłanych przez nią treści w sposób dosłowny, używanie sformułowań potocznych oraz popełnione błędy formalne. Ponadto, po wypowiedzeniu przez skarżącą pełnomocnictwa, radca prawny nie zwrócił jej dokumentacji przekazanej do prowadzenia sprawy

Po przeprowadzeniu dochodzenia Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego doszła do przekonania, że czynu nie popełniono, a zatem umorzenie postępowania nastąpiło wobec braku czynu na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 KPK w zw. z art. 74¹ pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych.

Postanowienie zaskarżyła O. K. odwołaniem z dnia 24 lipca 2023 r. zaskarżając je w całości i zarzucając naruszenie: (1) art. 4 i art. 10 KPK poprzez nieprzeprowadzenie konfrontacji radcy prawnego i skarżącej oraz brak inicjatywy dowodowej; (2) art. 17 § 1 pkt 2 KPK poprzez przyjęcie braku znamion deliktu dyscyplinarnego; (3) art. 299 KPK w zw. z art. 299a i art. 315 § 2 KPK poprzez brak informowania skarżącej o podejmowanych przez Rzecznika działaniach.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił i zważył, co następuje.

Zażalenie skarżącej nie zasługiwało na uwzględnienie, co skutkowało utrzymaniem w mocy postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny podziela ocenę stanu faktycznego dokonaną przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego i również nie dopatruje się w sprawie cech przewinienia dyscyplinarnego.

Jak słusznie przyjęła Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do stwierdzenia, iż radca prawny D. J. dopuścił się naruszenia ustawy o radcach prawnych i Kodeksu Etyki Rady Prawnego, zgodnie z zarzutami i dowodami przedstawionymi przez skarżącą.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny na podstawie zgromadzonego w aktach materiału dowodowego zgodził się z ustaleniami stanu faktycznego poczynionymi przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego, tj. że w dniu 10 września 2021 r. skarżąca zleciła radcy prawnemu D. J. prowadzenie sprawy o rozwód przeciwko M. Ł.. Strony zawarły umowę w formie ustnej, skarżąca udzieliła pisemnego pełnomocnictwa. Następnie, zgodnie z ustaleniami radca prawny przygotował dla skarżącej projekt pozwu o rozwód, który przesłał skarżącej pocztą elektroniczną w dniu 2 października 2021 r. W dniu 3 października 2021 r., skarżąca wskazała, że ma uwagi do projektu pozwu o rozwód i zobowiązała się do kontaktu z radcą prawnym celem dokonania poprawek. W dniu 12 listopada 2021 r., skarżąca wypowiedziała pełnomocnictwo do działania w jej imieniu w sprawie o rozwód przeciwko M. Ł. z uwagi na utratę zaufania. W dniu 24 listopada 2021 r., radca prawny skierował do skarżącej odpowiedź na odwołania przez nią pełnomocnictwa. Radca prawny brał czynny udział w sprawie dotyczącej postępowania o rozwód skarżącej, a także w sprawach związanych z ustalaniem wspólnego majątku małżonków oraz ustalaniu stanu faktycznego nieruchomości męża skarżącej. W tym stanie faktycznym, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zgadza się z Zastępcą Rzecznika Dyscyplinarnego, że w sprawie zachodzi przesłanka do umorzenia postępowania wobec braku czynu.

Jak słusznie ustaliła Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego w sprawie brak jakichkolwiek dowodów, które obciążałyby radcę prawnego w zakresie pobrania wynagrodzenia i nierozliczenia się z niego, w zakresie braku zwrotu dokumentów oraz nierzetelnego działania w zakresie reprezentacji skarżącej i braku umowy.

Wobec powyższego, co do rozliczenia z wynagrodzenia, trudno przyjąć, że potwierdzenie wypłaty środków pieniężnych z bankomatu w okolicy kancelarii radcy prawnego stanowi dowód wręczenia mu przedmiotowych kwot. Wobec zaś braku innych dowodów, czy nawet poszlak, zarzut nie mógł zostać utrzymany.

Odnośnie zwrotu dokumentów, zgodnie z § 10 ust. 2 Regulaminu wykonywania zawodu radcy prawnego, w braku ustalenia z klientem sposobu postępowania z dokumentami związanymi z prowadzeniem sprawy po zakończeniu zlecenia oraz w przypadku niezgłoszenia przez klienta żądania zwrotu powierzonych mu dokumentów, związanych z prowadzeniem sprawy, radca prawny po wykonaniu zlecenia powinien wezwać klienta do odbioru tych dokumentów, przy czym może zachować ich kopie. Wprawdzie wypowiadając pełnomocnictwo skarżąca wezwała o zwrot dokumentacji, jednakże Sąd nie dopatruje się przewinienia dyscyplinarnego w wezwaniu jej do odbioru dokumentacji. Po pierwsze bowiem skarżąca nie przekazała radcy prawnemu żadnych oryginalnych dokumentów, zaś po drugie wezwanie do odbioru dokumentów za pokwitowaniem mogło być usprawiedliwione istniejącymi już okolicznościami współpracy ze skarżącą oraz w obawie przed kolejnymi jej zarzutami. Co istotne, z treści pisma wzywającego do odbioru dokumentów w żaden sposób też nie wynika, iż wydanie skarżącej dokumentacji radca prawny uzależnił od zapłaty honorarium.

Co do rzetelności działania i podejmowanych czynności, Sąd przychylił się do ustaleń Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, iż zarówno w zakresie utrzymywania bieżących kontaktów ze skarżącą, jak i sporządzenia projektu pozwu o rozwód, nie ma podstaw do przedstawienia radcy prawnemu zarzutów popełnienia przewinienia dyscyplinarnego braku dbałości o godność zawodu, rzetelności i lojalności wobec mocodawcy.

Wreszcie, nie można nie zauważyć, iż skarżąca w żaden sposób nie kwestionuje zawarcia z umowy świadczenia usług prawnych z radcą prawnym. Wprost wskazuje, że udzieliła pełnomocnictwa do prowadzenia sprawy o rozwód – co

potwierdziła udzieleniem pełnomocnictwa, wypowiada się też co do ustalonego wynagrodzenia. Świadczenie pomocy prawnej w ww. zakresie potwierdza także korespondencja mailowa pomiędzy stronami, a także projekt pozwu o rozwód. Wobec tego sam zarzut braku pisemnej umowy nie znajduje podstaw.

Wobec powyższego zarzuty skarżącej podniesione w odwołaniu od postanowienia o umorzeniu postępowania nie znajdują podstaw. Wobec braku dowodów na poparcie twierdzeń skarżącej, konfrontacja z radcą prawnym nie była uzasadniona, zaś w toku dochodzenia prowadzonego przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego nie ma obowiązku informowania skarżącego o wszystkich czynnościach i ich wynikach.

W świetle powyższego należało utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 4 czerwca 2023 r.

Odnośnie kosztów postępowania, wobec utrzymania w mocy postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, Sąd w punkcie II postanowienia na podstawie art. 70⁶ ust. 2 zd. 2 ustawy o radcach prawnych zryczałtowanymi kosztami postępowania obciążył Okręgową Izbę Radców Prawnych (...) W..

Pouczenie:

Na powyższe postanowienie nie przysługuje środek odwoławczy (art. 426 KPK w zw. z art. 465 kpk i art. 74¹ URP).